Passe-Partout Kunstmagazine

Editie 12.3

Julia Cameron
een Victoriaanse sensatie

Lynn Leahy werd als kind door
moeder en oma aangemoedigd

Malgorzata's watersculpturen

Pastels van Loes Botman

Flavia Lovatelli werd met
een creatieve ziel geboren

Hemelschijf van Nebra

Alle mussen moeten dood

Kaleo rockmuziek op een vulkaan

Kristian Tsvetanov schildert de oorlog

Het Cosplay Model op de voorpagina en op deze pagina is de Duitse Aisha.

aisha_cosplay

aishacosplay

Foto's: Antony Swiderski
https://www.bluebells-photo.nl

Lynn Leahy

Toen ik een omgekeerd geschilderd kunstwerk tegenkwam bij een antiquair sloeg mijn hart over en was ik gebiologeerd.

Dát is wat ik wilde !

Object:
De slangenbezweerders
Voorzijde.

Mijn passie is het interpreteren van de figuratieve vorm met behulp van kleur en lijn om het verhaal te vertellen dat ik oproep.
Als je een schilder bent die omgekeerd op glas schildert, opent zich een heel andere dialoog.

Waarom kies je ervoor om op deze manier te schilderen?

Het is een fascinerende vraag die me in staat stelt om mijn kunstproces uit te leggen.

Omgekeerd schilderen op glas is het proces van schilderen aan één kant van helder glas wetende dat het vanaf de andere kant zal worden bekeken.

Het proces dat ik heb ontwikkeld met verf en sealers op waterbasis, wordt bereikt door van de voorgrond naar de achtergrond te schilderen met veel lagen, omdat elke laag de laag ervoor beïnvloed.

Zo anders dan wanneer ik op doek schilder.
Er is niet veel ruimte voor fouten, omdat ik geen veranderingen kan aanbrengen, zonder helemaal opnieuw te beginnen.
Hierdoor werk ik de schets eerst uit in mijn werkboek, breng de schets over naar het glas, en pas dan kan het schilderen beginnen.

Ik ben hyper gefocust op de eerste paar lagen.
Dit zijn de essentiële lagen voor het ontwikkelen van kleur en beeld.

Dan ontspan ik en laat het verhaal zich openbaren.
Ik werk het liefst driedimensionaal en op de grootste schaal die ik aan kan, wat betekent dat mijn arm de bodem van het glas moet kunnen bereiken.

’Ik heb een brein’

Met behulp van gemengde media creëerde ik de hersenen in het glas om te laten zien hoe complex elke persoon kan zijn. Er zijn altijd zoveel aspecten van ons die niet bekend zijn bij de buitenwereld. Het omgekeerde geschilderde gezicht van een clown verbergt de ware identiteit en zorgt ervoor dat deze gedachten anoniem blijven…
maar is dat echt zo?

De vorm van de glazen vaas speelt mee in het verhaal, en geef me de vrijheid om de kijker van de ene kant van het glas mee te nemen naar de andere kant, om zo te laten zien wat ik probeer over te brengen.

Waar en wanneer is het allemaal begonnen?

Ik ben altijd een schilder geweest.
Op jonge leeftijd beïnvloed en aangemoedigd door mijn grootmoeder en mijn moeder, die kunstenaars waren, ik heb altijd geweten dat dit mijn pad zou zijn.

Toen ik een omgekeerd geschilderd kunstwerk tegenkwam bij een antiquair sloeg mijn hart over en was ik gebiologeerd.
Dát is wat ik wilde.

Omgekeerd schilderen wordt al eeuwenlang gedaan, maar het is vrij onbekend in de hedendaagse kunst.
Als artiest moest ik er achter zien te komen hoe ik deze voor mij nieuwe fantastische kunstvorm kon combineren met mijn werk.

Door veel te experimenteren heb ik mijn eigen proces gecreëerd. Het heeft me een paar jaar gekost voordat ik dé formule had die voor mij werkte.

Ik realiseerde me dat het vergelijkbaar was met het leren van een vreemde taal.

Eerst moest ik een voltooid schilderij uitdenken en uitwerken. Dan ging ik me concentreren op alle stappen die ik ondernam om tot een gereed kunstwerk te komen. Op die manier kon ik telkens een stap teruggaan tot aan het begin van mijn creatie.

Dat kostte veel tijd. Na jaren van oefenen kan ik denken in de taal van 'omgekeerd schilderen' en zijn niet langer extra stappen nodig.

Object:
De slangenbezweerders
Achterzijde.

Iedereen heeft vast wel eens een slangenbezweerder ontmoet. Verzamel je rond hem en luister naar zijn kleurrijke verhalen over avontuur en plannen. Jij moet gewoon goed luisteren, maar ook er voor zorgen dat je niet gebeten wordt..

Hierdoor is mijn schilderstijl op het glas gerijpt en mijn vermogen om mijn verhalende vaardigheid te gebruiken aangescherpt.

Waar komt de inspiratie vandaan en wat is de betekenis hiervan ?

Woorden zijn erg provocerend voor mij.
Ik hoor een zin, liedje of citaat en mijn brein roept hier automatisch beelden bij op.
Zo begint het verhaal zich te ontvouwen.

Ik gebruik dagboeken om deze ideeën te noteren en te schetsen.
Zo begint een idee dat kan leiden tot een bepaald schilderij of beeldhouwwerk.

Door een fascinatie voor andere culturen ben ik veel gaan reizen.
Natuurlijk vinden deze invloeden altijd hun weg terug in mijn werk.

“Ik gebruik veel Circus-afbeeldingen in mijn stukken en dat geeft de illusie dat ik ben geobsedeerd door het Circus”

Regelmatig naar het Circus gaan was een deel van mijn jeugd, maar het is niet zozeer het Circus als wel de personages en hun achtergrondverhalen die me fascineerden.
Kostuums, maskers, make-up, ze geven ons een illusie (zoals de Clown) maar wat is de waarheid ?
Wat is het verhaal van de persoon eronder ?

Dit zou kunnen zijn waarom ik naar het masker wordt getrokken.
Het masker is briljant, het kan onthullen of verbergen tegelijkertijd.

Ik wil dat mijn omgekeerd geverfde glas kunstwerken fragmenten hiervan onthullen.
Door middel van beeld en kleur wil ik de kijker de emotie en kleur laten voelen van misschien wel hun eigen verhalen.
Of roept het misschien wel een hele nieuwe herinnering op ?

The Distorted circus

Object: The Favela

Website: lynnleahy.com

Facebook:Lynn McRae Leahy

Instagram: lynns_art_world

Pinterest: https://www.pinterest.at/lynnsart/

Lynn woont en werkt in San Marcos Californië, dat deel uitmaakt van San Diego - USA
Passe-Partout kunstmagazine bedankt Lynn voor haar medewerking.

Viktoria Kravchenco

Oekraïense kunstenares
Viktoria Kravchenco reist de wereld rond op zoek naar mooie deuren.

Als je de wereld rondreist, valt één ding op: geen van de deuren is hetzelfde. Soms worden buitengewone, opvallende en mysterieuze deuren vaak gezien als een kans om in een soort magische wereld te komen.

De 24 jaar jonge kunstenaar Viktoria Kravchenko, geboren in Oekraïne en woonachtig in Milaan maakt prachtige aquarellen van deuren over de hele wereld en herinnert ons er aan dat ook deuren kunstwerken zijn, en daar zijn we het helemaal mee eens.

Website:

https://pixolog-wordpress-com.translate.goog/tag/viktoria-kravchenko/?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=nl&_x_tr_hl=nl&_x_tr_pto=sc

Široká 912, Prague, Czech Republic

6 Rue du Lac, Brussels, Belgium

92 Quai Claude le Lorrain, Nancy, France

Meistaru iela 10-12, Riga, Latvia

Masarykovo nábř. 16, Prague, Czech Republic

Het vroegste bewijs
van menselijke
voorouders in
Europa is
ca.900.000 jaar oud

De oudste menselijke voetafdrukken in Europa zijn geïdentificeerd met behulp van 3D-beeldvorming.

Op 7 februari 2014 maakten wetenschappers in Engeland de ontdekking bekend van 49 voetafdrukken gemaakt door ten minste vijf verschillende individuen, bewaard in zacht sedimentair gesteente op een strand in
Happisburgh, Norfolk.

De bewaarde voetafdrukken, waarvan wordt aangenomen dat ze ongeveer 900.000 jaar oud zijn, waren de vroegste die tot nu toe in Europa zijn gevonden. De afdrukken werden ontdekt in afzettingen die eerder stenen werktuigen en gefossiliseerde botten onthulden die dateren van tussen 800.000 en een miljoen jaar vóór het heden.
De voetafdrukken werden ontdekt bij eb in mei 2013 nadat stormachtige zeeën grote hoeveelheden zand van het strand hadden weggespoeld.

Wetenschappers verwijderden het resterende zand en sponsden het zeewater weg voordat ze 3D-scans en afbeeldingen van het oppervlak maakten. In sommige gevallen identificeerden ze hielsporen, voetbogen en zelfs tenen van de afdrukken. Ze vonden voetafdrukken tot wel een Britse schoenmaat acht.(= maat 42).

De sporen bevatten maximaal vijf verschillende afdrukken, wat aangeeft dat een groep van zowel volwassenen als kinderen over het oude natte slib van de monding liep.
Ze zijn het vroegste directe bewijs van menselijke voorouders in het gebied en kunnen behoren tot enkele van de allereerste Britten.

Antropologen en evolutionaire biologen uit het hele Verenigd Koninkrijk hebben de sporen bestudeerd en denken dat ze mogelijk verband houden met een uitgestorven vorm van menselijke voorouders die bekend staat als Homo-antecessor of 'Pioneer Man'.

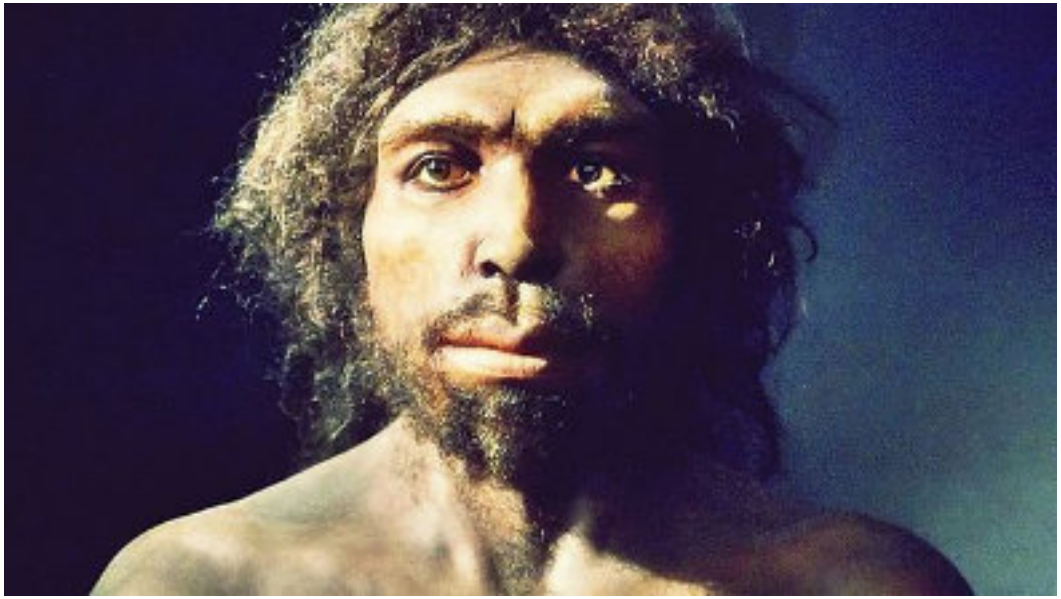

https://www.northnorfolknews.co.uk/news/discovery-of-new-happisburgh-footprints-announced-at-deep-history-coast-1638288

Kaleo

Indrukwekkend live optreden tijdens IJslandse vulkaan uitbarsting.

IJsland, land van ijs en vuur en land van een overweldigende mooie natuur.
IJsland, land waar bomen zeldzaam zijn en het uitspreken van namen van vulkanen als Eyjafjallajökull, Mýrdalsjökull, Thrihnukagigur en Mýrdalsjökull een aanslag op je tong betekent.

Maar IJsland heeft een bloeiende muziekscene.
Denk b.v. aan Sigur Rós, Mezzoforte, Björk én Kaleo.

Kaleo is Hawaiaans voor ‘het geluid’. Kaleo werd in 2012 door vier vrienden opgericht in Mosfellsbær, een stadje in zuidwest IJsland.

In 2013 brachten ze in hun eigen land hun eerste album ‘Kaleo’ uit.

Kaleo was in het begin van hun carrière vooral te bewonderen op festivals in IJsland.
De band tekende een contract bij Elektra/Atlantic en vertrok begin 2015 naar de Verenigde Staten naar hun nieuwe thuisbasis in Austin, Texas.
De muziek van Kaleo is gebaseerd op Folkmuziek, gecombineerd met Bluesrock en retro Rock and Roll.

Bekijk de zeldzaam mooie Youtube-clip van een live gespeelde akoestische versie van “Skinny” bij een uitgebarsten vulkaan op IJsland. Wat een natuurgeweld !

https://www.youtube.com/watch?v=6Vs6tExC-Go

Kunstenaar
of hobbyist?
dekwast.nl

Julia Margaret Cameron

Julia Margaret Cameron een Victoriaanse sensatie

“Het kolenhok werd mijn donkere kamer”

De Britse fotografe Julia Margaret Cameron (1815 - 1879) was 48 jaar oud toen ze haar eerste camera ontving, een geschenk van haar dochter.

Door haar talent staat ze nu bekend als een van de grootste fotografen in de geschiedenis.

Haar fouten waren haar successen

Toch beschouwden veel tijdgenoten van Cameron haar werk als onbekwaam, omdat het wazig, vlekkerig en bekrast was, en in plaats daarvan geloofden ze dat fotografie zou moeten gaan over technische perfecties die alle artistieke bedoelingen overstijgen.

Cameron zelf dacht daar heel anders over, en drong aan op de visie van fotografie als kunstvorm.
Hoewel ze destijds bekritiseerd werd, kunnen deze onvolkomenheden nu worden gewaardeerd als 'hun tijd vooruit’.
Haar productie van dromerige foto's die een uniek kunstenaarschap opriepen dat tot op de dag van vandaag nog steeds invloedrijk is. Als verschijningen gevangen in beweging, verloren in schaduwen, klaar om op te lossen, roepen de figuren in het werk van Julia Margaret Cameron onvolkomenheden, kwetsbaarheid en eerlijkheid op, zonder de formaliteit helemaal te ondermijnen.

De spookachtige aanwezigheden worden opzettelijk opgeroepen met het gebruik van zachte focus, lange belichtingstijden, geringe diepten en weinig licht, dat allemaal gecombineerd met vlekken van chemisch misbruik, vingerafdrukken, vegen en krassen.

Julia Margaret Cameron - Fotografie

De onvolmaakte foto's garanderen een zekere authenticiteit

Toen Cameron met fotografie begon, kwam daar zwaar lichamelijk werk bij kijken met potentieel gevaarlijke materialen.

De houten camera, die op een statief stond, was groot en log. Ze gebruikte het meest gebruikelijke proces in die tijd, namelijk het maken van albumine-afdrukken van natte collionglas-negatieven.
Het proces vereiste dat een glasplaat (ongeveer 12 x 10 inch) in een donkere kamer werd bedekt met lichtgevoelige chemicaliën en in de camera werd belicht als deze nog vochtig was.

Het glasnegatief werd vervolgens teruggebracht naar de donkere kamer om te worden ontwikkeld, gewassen en gelakt. Er werden afdrukken gemaakt door het negatief rechtstreeks op gevoelig fotopapier te plaatsen en aan zonlicht bloot te stellen.

Elke stap van het proces bood ruimte voor fouten.
De fragiele glasplaat moest om te beginnen perfect schoon zijn en stofvrij worden gehouden; het moest in verschillende stadia gelijkmatig worden gecoat en ondergedompeld; de chemische oplossingen moesten correct en vers worden bereid.

Haar 'eerste succes' was een portret van Annie Philpot, de dochter van een gezin dat op het Isle of Wight UK verbleef waar Cameron woonde. Ze schreef later over haar opwinding:

“Ik was in een vervoering van verrukking. Ik rende het hele huis door om cadeaus voor het kind te zoeken.
Ik had het gevoel alsof ze de foto helemaal had gemaakt“

Van haar 'eerste succes' ging ze al snel verder met het fotograferen van familie en vrienden. Deze vroege portretten laten zien hoe ze experimenteerde met zachte focus, dramatische belichting en close-up composities, kenmerken die haar kenmerkende stijl zouden worden.

We weten niet of Cameron zelf deze 'gebreken' omarmde of dat ze ze gewoon tolereerde. Wel weten we dat ze een bepaald niveau van zichtbare imperfectie niet erg vond.

Ze was echter niet blij met één type onvolmaaktheid: het verschijnen van barsten. Ze gaf haar fotografische chemicaliën de schuld van de scheuren, terwijl leden van de Photographic Society het vochtige klimaat van het Isle of Wight vermoedden.

De huidige theorie is dat het niet grondig wassen van de negatieven na het bevestigen ervan de oorzaak was van het barsten.

Cameron's carrière als fotograaf duurde slechts 11 jaar.

The Julia Margaret Cameron Trust
Dimbola Museum and Galleries
Terrace Lane
Freshwater Bay
Isle of Wight
Engeland PO40 9QE

https://www.youtube.com/watch?v=aeFt3TyZ4WM

https://artsandculture.google.com/story/5wVhcKR3XOcYJQ

Kunstige horloges

Swatch heeft een serie kunst gerelateerde horloges uitgebracht.

Waaronder die van Gustav Klimt,
Amadeo Modigliani, Piet Mondriaan, Frida Kahlo,
Vassily Kadinsky, Robert Delaunay, Vincent van Gogh
en Henri Rousseau.

Leuk cadeau voor een kunstliefhebber of gewoon voor jezelf.

https://www.swatch.com/

Galerie Kunst bij Karel in Gorinchem zoekt talent

De galerie is een onderdeel van Stichting Kunst bij Karel en is opgezet voor zowel de talentvolle beginnende kunstenaars als de gesettelde (professionele) kunstenaars in de regio Gorinchem en is een initiatief van
Sylvia Melssen en Lida Janzen. Wij zijn altijd op zoek naar nieuwe kunstenaars die in de Galerie hun creativiteit willen exposeren.

In de drie maanden dat een kunstenaar bij ons is aangesloten zullen we diverse werken laten zien van die kunstenaar. Het aanbod wordt vaak gewisseld en daardoor is de expositie steeds wisselend. Bent u kunstenaar en heeft u belangstelling om bij ons uw werk te exposeren, bekijk dan onze voorwaarden op de site en stuur ons een e-mailbericht.

Galerie Kunst bij Karel
Langendijk 88, 4201 CJ, Gorinchem
Tel. 06-29481514 (Sylvia Melssen), b.g.g. 06-46422321 (Lida Janzen)
www.kunstbijkarel.nl

Tulp wenteltrap in Queen's House Greenwich UK

Tulp wenteltrap, eerste geometrische zelfdragende trap in Engeland.

De prachtige blauwe heel modern aandoende trap, is het ontwerp van Inigo Jones, en kwam in 1636 gereed. De wenteltrap bevindt zich in Queen’s House in Greenwich GB. De uitgestrekte Tulp trap is een van de originele kenmerken van Queen's House.
Deze sierlijke, smeedijzeren structuur was de eerste geometrische zelfdragende wenteltrap in Groot-Brittannië.

Inigo Jones wordt gezien als de eerste belangrijke Engelse architect.

Het spook van Queen’s House.

Het is ook de locatie van de beroemde 'spookfoto' van dominee RW Hardy, genomen in 1966, waarop een of twee figuren op de trap te zien zijn - een fenomeen dat nooit volledig is verklaard...
Geruchten dat het spookt in grote historische huizen is niet ongewoon. Wat de geesten van Queen’s House speciaal maakt, is dat mensen denken dat ze op een foto zijn vastgelegd.

De beroemde foto van dominee Hardy

In 1966 bezochten een gepensioneerde Canadese dominee en zijn vrouw het Queen's House.
Dominee en mevrouw RW Hardy hadden gehoord over de beroemde Tulp trap en maakten een foto.
Pas toen ze de film lieten ontwikkelen nadat ze weer thuis waren, zagen ze dat ook het beeld van een in een cape gehulde figuur had vastgelegd. Bij nader inzien lijkt de figuur de trap op te gaan.

De dominee en mevrouw RW Hardy waren onvermurwbaar dat de trap vrij was toen ze de foto namen, en een grondig onderzoek niet lang nadat de foto was genomen, kon geen definitieve, rationele verklaring geven voor wat de foto laat zien. Het mysterie bleef even diep als altijd.

De Ghost Club doet onderzoek

Terwijl het nieuws van de spectrale foto zich verspreidde, besloten zeven leden van paranormale onderzoeksorganisatie 'The Ghost Club' de nacht van zaterdag 24 juni 1967 in het Queen's House door te brengen. Hun doel was om ze te filmen en contact met ze te maken door middel van een seance nabij de trap. Helaas zonder resultaat.

Recente waarneming

Een van de museum assistenten had in 2002 een verontrustende ervaring. Hij was in gesprek met twee collega's toen hij een figuur over een balkon zag glijden, gekleed in een ouderwetse, wit-grijze jurk die door een muur ging…

https://www.rmg.co.uk/queens-house/attractions/queens-house-ghost

‘Antigonish’ I met a man who wasn’t there

Het verhaal over het spook van Queen’s House deed ons denken aan het bijzondere gedicht uit 1899; ’Antigonish’ van Hughes Mearns (1875 – 1965).

Yesterday, upon the stair,
I met a man who wasn’t there.
He wasn’t there again today,
I wish, I wish he’d go away.

When I came home last night at three,
The man was waiting there for me.
But when I looked around the hall,
I couldn’t see him there at all!

Go away, go away, don’t you come back any more!
Go away, go away, and please don’t slam the door.

Last night I saw upon the stair,
A little man who wasn’t there.
He wasn’t there again today,
Oh, how I wish he’d go away.

Dit kleine kinderrijmpje-achtige gedicht had blijkbaar nogal wat invloed op sommige kinderen in de Engels sprekende wereld.
Misschien vanwege de iets angstaanjagende tekst, en het feit dat kinderen en volwassenen soms bang zijn voor dingen die in het donker niet bestaan.
‘Antigonish’ gaat over de boeman die je nekharen overeind doet staan.

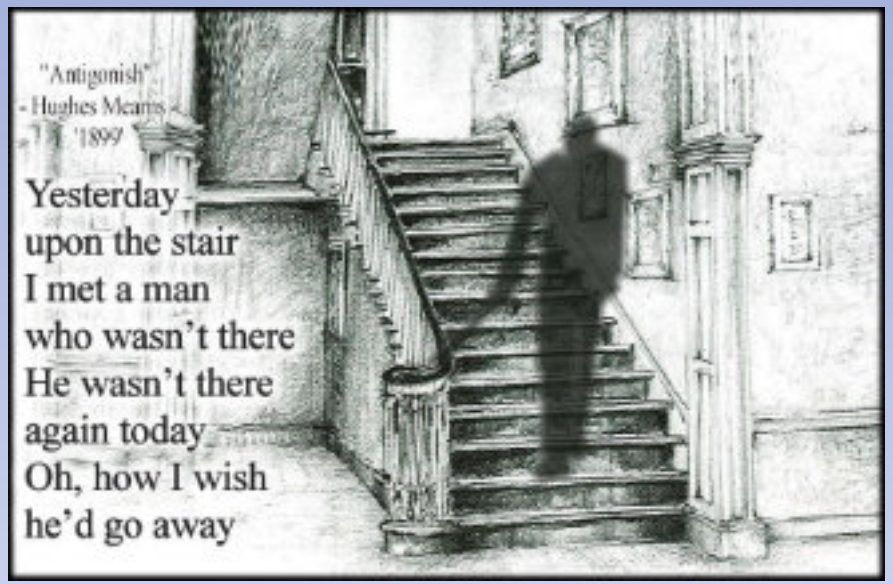

Het rocknummer uit 1970 van David Bowie (The man who sold the world) zou volgens de geruchten zijn beïnvloed door dit gedicht en als je naar de tekst luistert, zijn er overeenkomsten.

Of het opzettelijk of per ongeluk is, staat ter discussie

Link naar YouTube filmpje:

https://www.youtube.com/watch?v=SmTy_bweehQ

Antony Gormley - GROUND

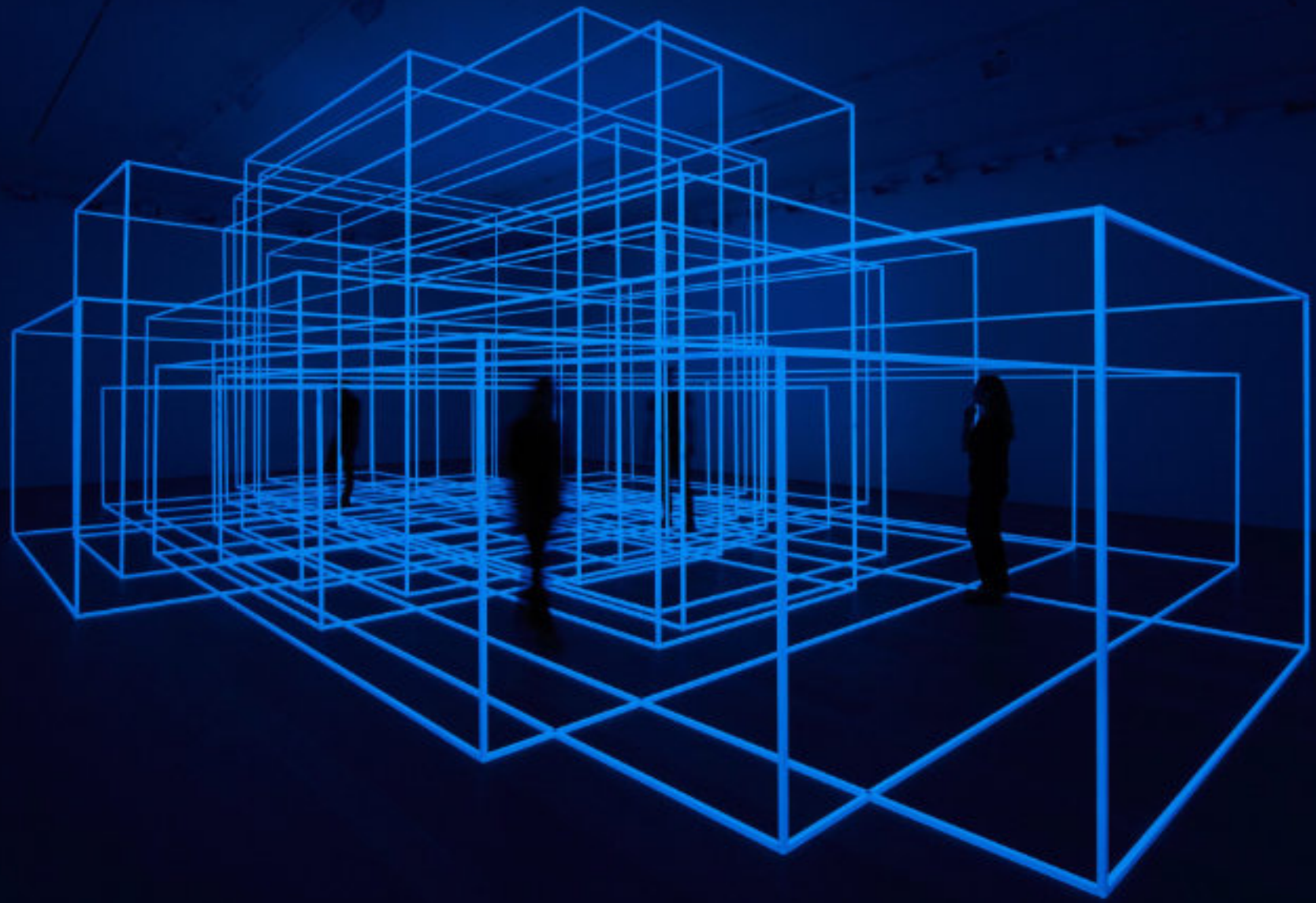

In de zomer van 2022 neemt de wereldberoemde Britse kunstenaar Antony Gormley (1950) het museum en landgoed van Voorlinden over

Met zijn sculpturen, installaties en kunst in de openbare ruimte onderzoekt Gormley de relatie tussen het menselijk lichaam en de ruimte om ons heen.
De overzichtstentoonstelling GROUND overloopt zijn omvangrijke oeuvre, van zijn loden sculpturen uit de jaren ’80 tot zijn meest recente installaties.

De tentoonstelling is te zien van
26 mei tot en met 25 september 2022

Antony Gormley staat bij het grote publiek bekend om zijn werken in de openbare ruimte.
De iconische Angel of the North is bijvoorbeeld te zien in Gateshead in Noord-Engeland. De Angel of the North is zo groot als een Jumbojet, en de fundering van de engel is geplaatst in een oude mijnschacht onder de engel.

Ook plaatste hij in Nederland een beeld dat niet meer weg te denken is uit het collectieve geheugen: de hurkende figuur Exposure bij Lelystad. Voorlinden heeft een lange en hechte relatie met Antony Gormley, die in 1994 al een sculptuur maakte voor de beeldentuin van Clingenbosch. Inmiddels telt de collectie twaalf werken van de hand van Gormley.

Voorlinden museum & gardens
Buurtweg 90
2244 AG Wassenaar
+31 (0)70 51 21 660

https://www.voorlinden.nl/

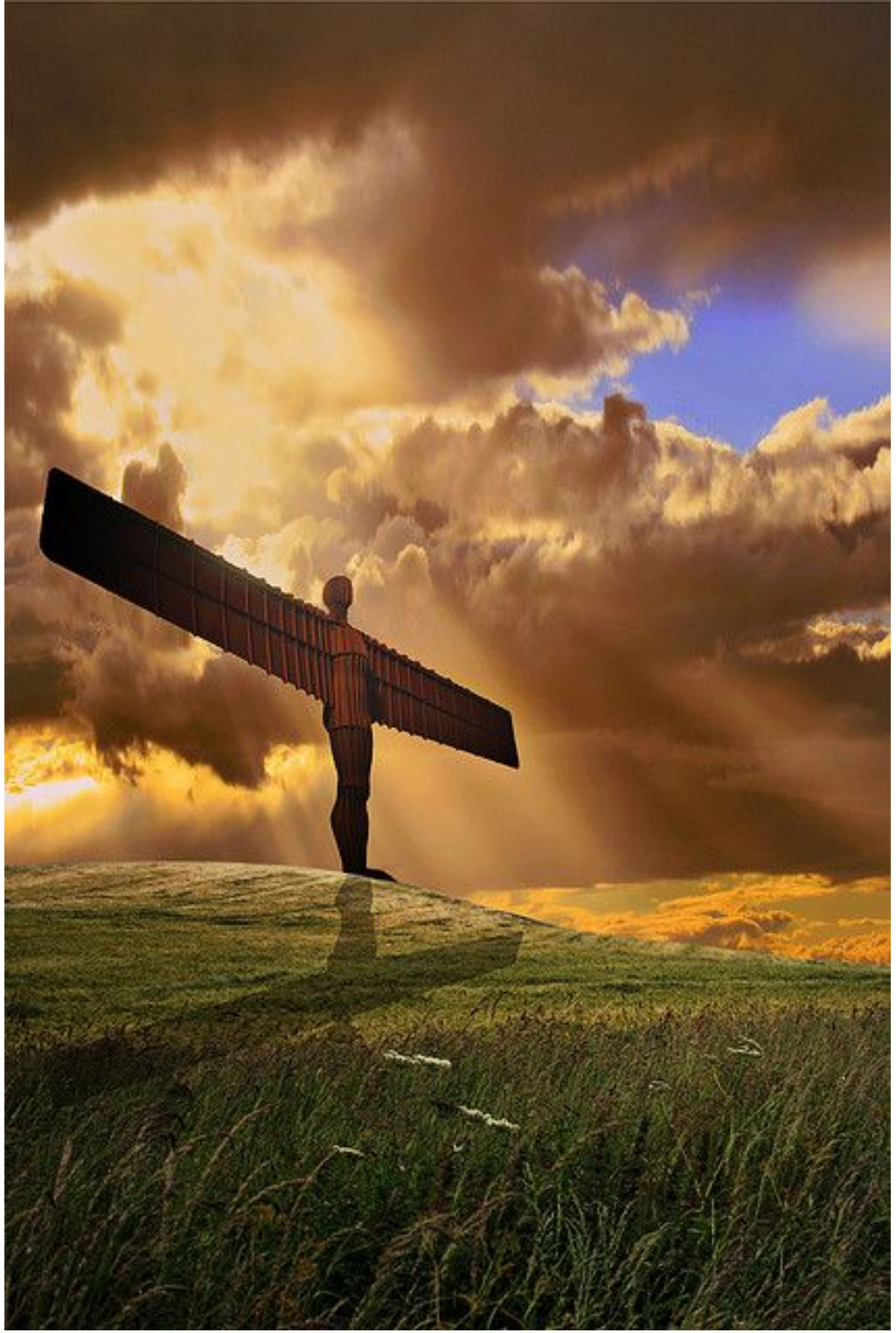

De hemelschijf van Nebra

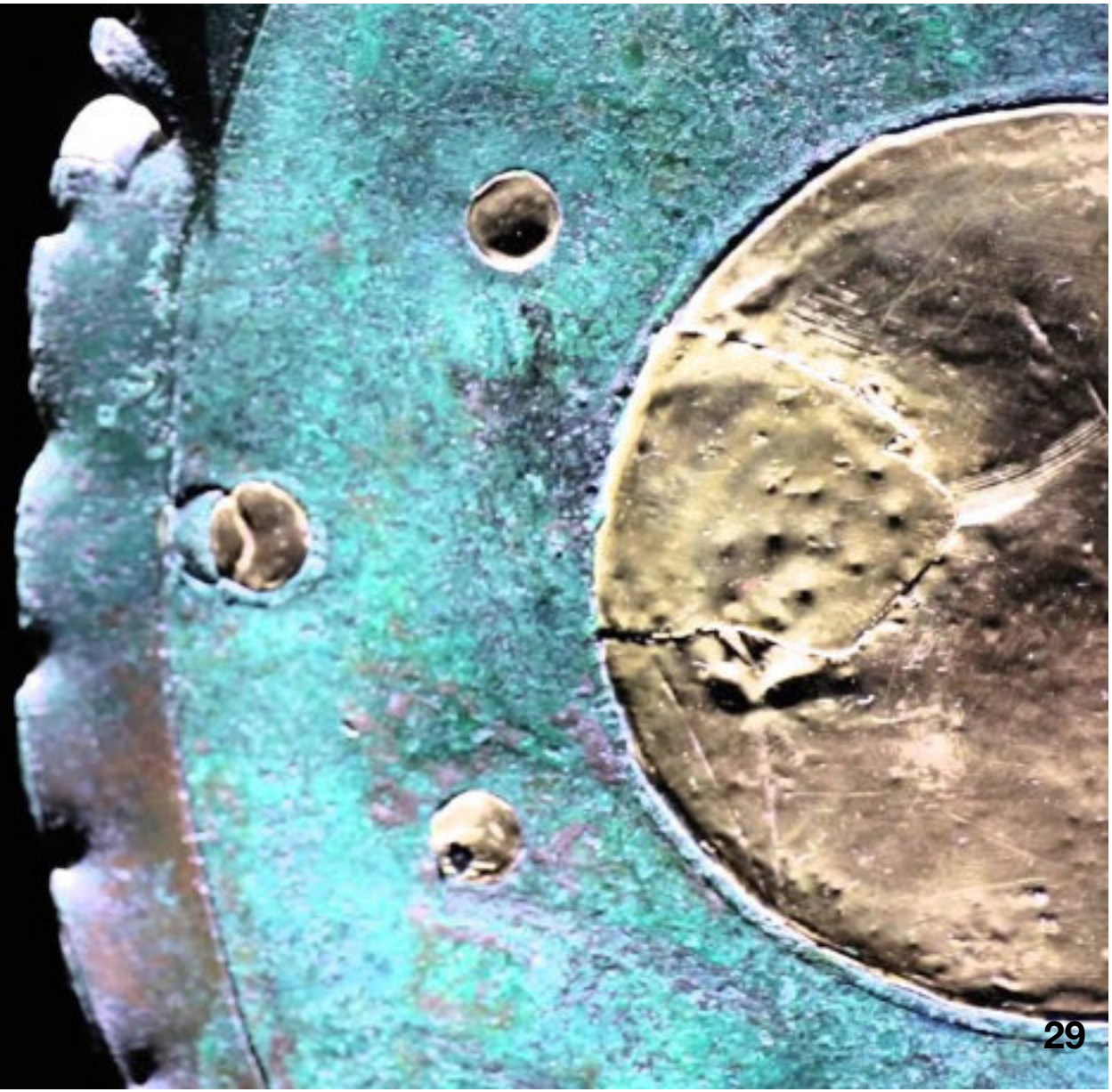

De ontdekking van de hemel

Hemelschijf van Nebra komt naar
Drents Museum

6 augustus tot en met
18 september 2022

De schijf is als een sfinx: ze laat de toeschouwer niet met rust voor hij een oplossing weet voor het raadsel dat zij is.

De hemelschijf van Nebra, een wereldberoemd door mensen gemaakt voorwerp uit de Bronstijd (3000 tot 800 vóór Chr.) is komende zomer te bewonderen in het Drents Museum in Assen.

De schijf bevat waarschijnlijk de eerste realistische weergave van de nachtelijke hemel. De met goud ingelegde bronzen hemelschijf is in 1999 gevonden in Nebra in de Duitse deelstaat Saxen-Anhalt.

De schijf dateert van circa 1750 vóór Chr. en is rond 1600 vóór Chr. als offer in de grond begraven.

Emmer deksel bleek vondst van de eeuw

Het gebeurde op klaarlichte dag en niet zoals altijd weer beweerd wordt, bij nacht en ontij.

Op een warme juli middag stuitten twee mannen met metaaldetectoren op de Mittelberg bij Nebra op een schat van brons en goud: zwaarden, bijlen en armbanden, maar ook een vreemde schijf die ze eerst voor een emmer deksel hielden.

De volgende dag al verkochten de schatgravers hun buit aan een heler.

Het zou nog bijna drie jaar duren voor de Zwitserse politie bij een spectaculaire actie beslag kon leggen op de vondst van de eeuw.

De Nebraschijf toont de eerste realistische weergave van de nachtelijke lucht. De hemel is natuurgetrouw met sterren als stralende punten afgebeeld en niet als goden of mythische dieren.

De schijf diende waarschijnlijk als een soort van kalender en laat zien dat men in de bronstijd over kennis van de sterrenhemel beschikte.

Vermoedelijk had de hemelschijf van Nebra naast een praktische ook een religieuze betekenis.
Dat concluderen onderzoekers althans uit het feit dat de schijf als een soort offer in de grond werd begraven. Duidelijk is ook dat in de loop der jaren veranderingen aan de schijf zijn aangebracht.

Zo zijn ‘horizonbogen’ toegevoegd die de zonsopgang- en zonsondergang punten van de zonnewendes aan de horizon ter plaatse aangeven. Later is een boot op de schijf gezet, mogelijk omdat men destijds dacht dat de zon en maan werden voortgetrokken door een boot.
Dit is ook te zien op talloze rotsgravures en bronzen vondsten.

Sindsdien straalt de hemelschijf van Nebra in het donkere sanctorum van het Landesmuseum für Vorgeschichte in Halle aan de Saale. En brengt ze de bezoekers in haar ban. Ruim 3600 jaar oud toont ze ons de nachthemel in een beeld van archetypische schoonheid dat een beroep lijkt te doen op een menselijke oerervaring.

Wie kent niet de zachte duizeling die zich van ons meester maakt als we ’s nachts opkijken naar de oneindige sterrenhemel boven ons ? De hemelschijf combineert het geheim van het verleden met het mysterie van het universum. Een meer dan inspirerende combinatie.

Wie de hemelschijf bekijkt, slaat onvermijdelijk aan het piekeren. Zon, maan en sterren, die kan elk kind nog wel herkennen. Maar die stralen nooit op hetzelfde moment aan het firmament – is die grote gouden cirkel daar dan niet de zon maar een volle maan? Maar hoe zit het dan met die maansikkel? En wat is dat voor schip dat langs de rand vaart? En wat moeten die bogen en die zeven sterren daar?

Week na week ontvangt het Landesmuseum für Vorgeschichte in Halle aan de Saale, waar de schijf momenteel verblijft, suggesties over het mogelijke raadsel achter de ruim twee kilo wegende hemelschijf. Niet omdat het museum een prijsvraag heeft uitgeschreven of om hulp zou hebben gevraagd. Die reacties komen spontaan.

Van ingewikkelde astronomische berekeningen en een op de maan gebaseerde menstruatiekalender tot en met een waarschuwing voor de nabije ondergang van de wereld – er zit van alles tussen. Tot en met het ontwerp van complexe toestellen, waarin de hemelschijf als centraal element de meest wonderbaarlijke dingen moet volbrengen.

Drents Museum, Brink 1, 9401 HS Assen
0592 - 377 773
https://drentsmuseum.nl/nl/agenda

Malgorzata Chodakowska
Water sculpturen

Małgorzata Chodakowska, betoverd door de magie van water

De grootste schoonheid is te vinden in de harmonie van de menselijke vorm

Lodz is de geboorteplaats van de kunstenaar. De creatieve vonk was sterk in Małgorzata en dreef haar naar de School voor Beeldende Kunst in Lodz.
Halverwege de jaren '80 is ze naar Warschau verhuisd om naar de universiteit te gaan, aangetrokken tot deze stad die als een teken van hoop is herbouwd uit puin.
Ze voltooide 3 jaar studies aan de Academie voor Schone Kunsten.

Haar zoektocht naar schoonheid en vreugde stopte daar niet en ze verhuisde naar een stad die synoniem staat voor kunst en dans als geen ander - Wenen. In Wenen rondde Małgorzata haar artistieke opleiding cum laude af onder leiding van professor Bruno Gironcoli.

Om een volledig beeld te geven van de plaatsen die haar leven hebben gevormd, moeten we Małgorzata 's liefde voor de bergen noemen, vooral het Tatra-gebergte, waar ze wandelde en genoot van de schoonheid van de natuur, toen ze de liefde ontmoette van haar leven, die haar naar de vierde stad bracht: Dresden.

Wenen toonde haar oude en volwassen schoonheid en inspireerde haar om traditie te mengen met een vleugje moderniteit. Wenen is ook de reden waarom zoveel van haar sculpturen, vooral de fonteinen, dansers zijn.

Al deze steden hebben de kunst van Małgorzata beïnvloed, omdat ze hun onuitwisbare en unieke sporen in haar hart en ziel hebben achtergelaten, waaraan de kunstenaar haar toewijding en talent heeft toegevoegd om haar werken te creëren.

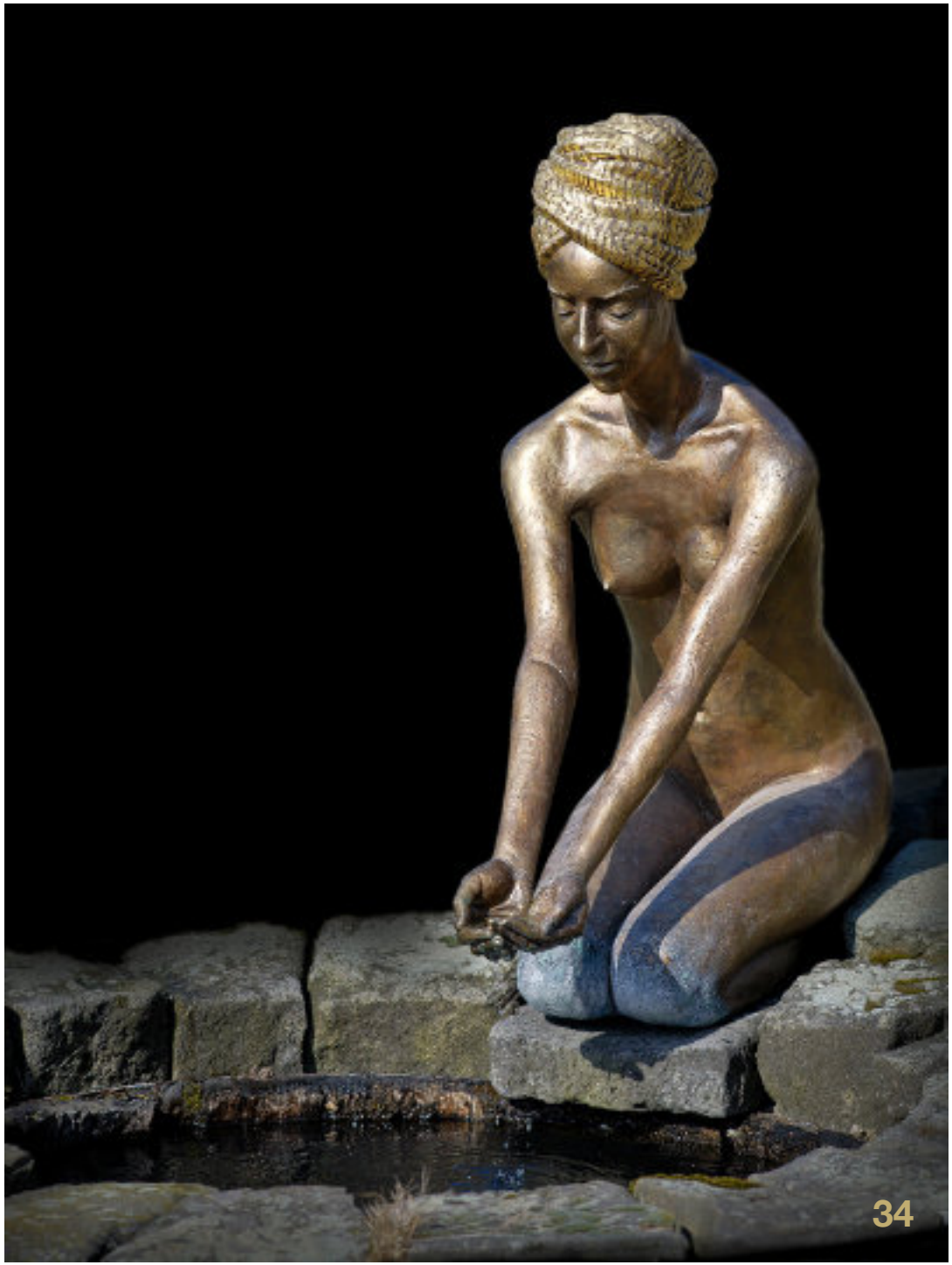

Op zoek naar inspiratie en nieuwe wegen voor haar kunst bezocht Małgorzata vele steden in Europa en over de hele wereld.

Tijdens mijn eerste jaar op de universiteit reisde ik naar Keulen. Daar, in een kerkmuseum, zag ik een middeleeuws houten beeld van Jezus. Het was helaas maar een deel van het hele tafereel dat de kruisiging uitbeeldde, maar dit kleine fragment droeg zoveel van het lijden van dat moment. …

In Florence raakte ik de Pieta van Michelangelo aan, wat natuurlijk niet is toegestaan – op dit moment voelde ik dat onze energieën samen waren. …

Andalusië en het erfgoed van de Moren. Het Alhambra is een wonder, net als de flamenco dansers.
Toen ik Luxor in Egypte bezocht, was ik zo overweldigd dat ik begon te huilen, ik weet niet waarom. …

In Cambodja heb ik de tempel van Bayon bezocht en ik vind het nog steeds het aller mooiste gebouw ter wereld. …

Myanmar en boeddhistische kunst - als teken van eerbied is het standbeeld van buddha continu bedekt met bladgoud, door de eeuwen heen zijn er steeds dikkere lagen ontstaan, waardoor de lijnen en contouren werden gewist en het een abstract werk werd. …

India en de tempel van Maduraj met zijn miljoenen kleurrijke goden en alle mooie Indiase vrouwen in hun sprookjesachtige Saris. …

China – een van de oudste culturen, die me tot op de dag van vandaag voortdurend fascineert met zijn finesse, kalligrafie en porselein, zijn tuinen en architectuur. …

Tivoli, vlakbij Rome, is met zijn duizend fonteinen en waterwerken een heerlijk inspirerende plek. …

Japan – Ik ben al sinds mijn studententijd diep onder de indruk van zen kunst.

Toen ik er was, ontdekte ik de kunst van de Kamakura-periode en een hedendaagse beeldhouwer die me fascineerde: Katsura Funakoshi, die beschilderde ogen van marmer toevoegt aan zijn houten sculpturen.
Zijn werken zijn ongelooflijk expressief en betoverend. …

Het altaarschilderij “Hemelvaart van Maria” van Veit Stoß, in de kerk van Sint-Maria in Krakau.
Dit is een van mijn favoriete kerken om te bezoeken.

Toen ze op een milde zomeravond naar de sterren staarde, zittend in het midden van de wijngaard vlakbij Dresden, waar de kunstenaar nu woont en werkt, concludeerde ze dat de grootste schoonheid te vinden is in de harmonie van de menselijke vorm.
Dit is de reden waarom de sculpturen, waarvoor dansers uit Dresden als model dienen, zo'n pure en ware schoonheid vertonen.

Betoverende watersculpturen.

Heb je de regen gezien, verlicht door zonlicht ? Heb je geluisterd naar het kabbelen van de bergbeek ? Heb je je verwonderd over het spel van zonlicht op het oppervlak van de vijver, gefilterd door de boom ?

Als je ooit betoverd bent geweest door de magie van water, dan zul je de schoonheid van de fontein beelden van Małgorzata Chodakowska begrijpen en waarderen, die goddelijke voltooiing krijgen door het water, net zoals dauwdruppels schitteren als kristallen op grassprieten.

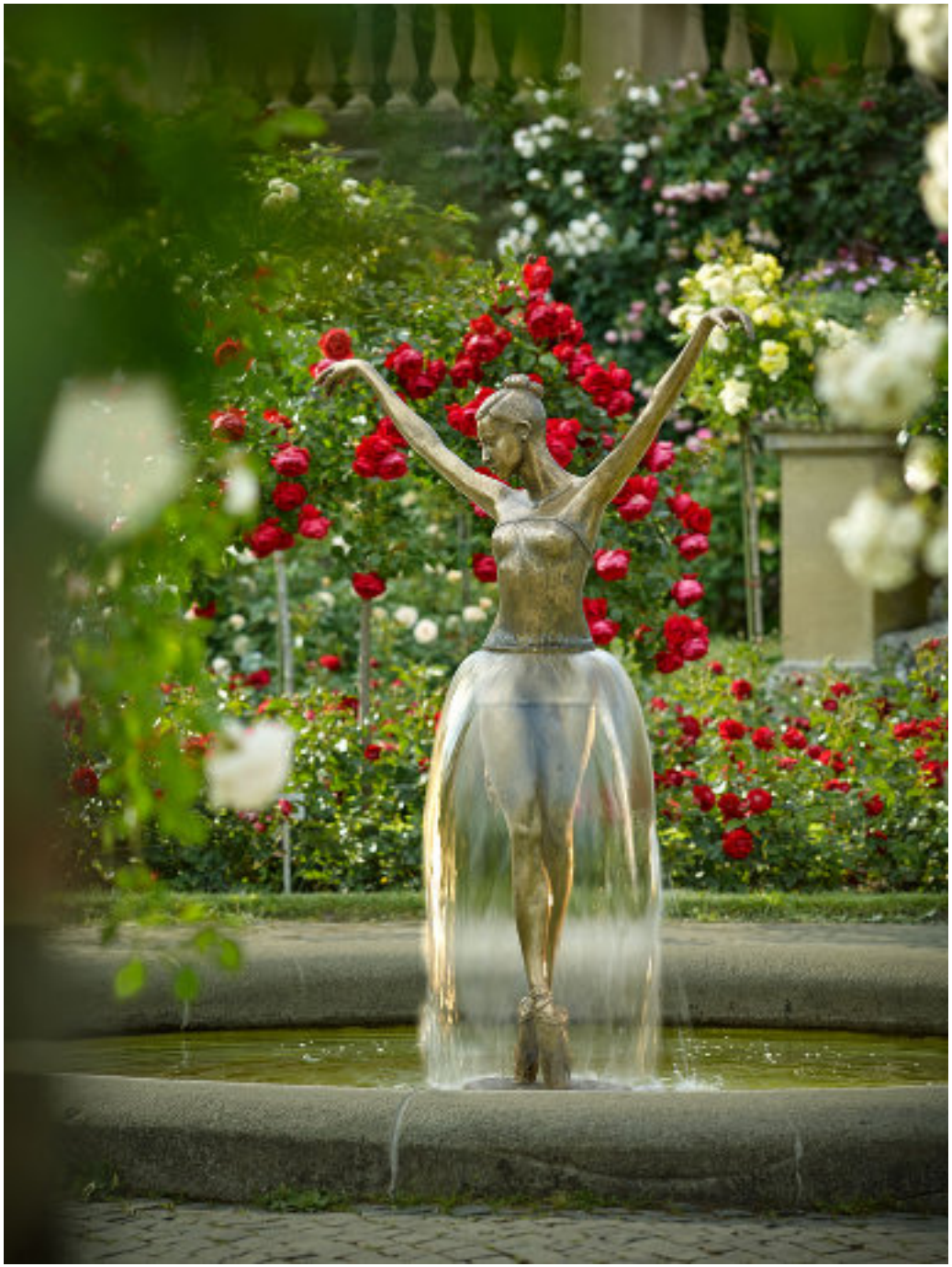

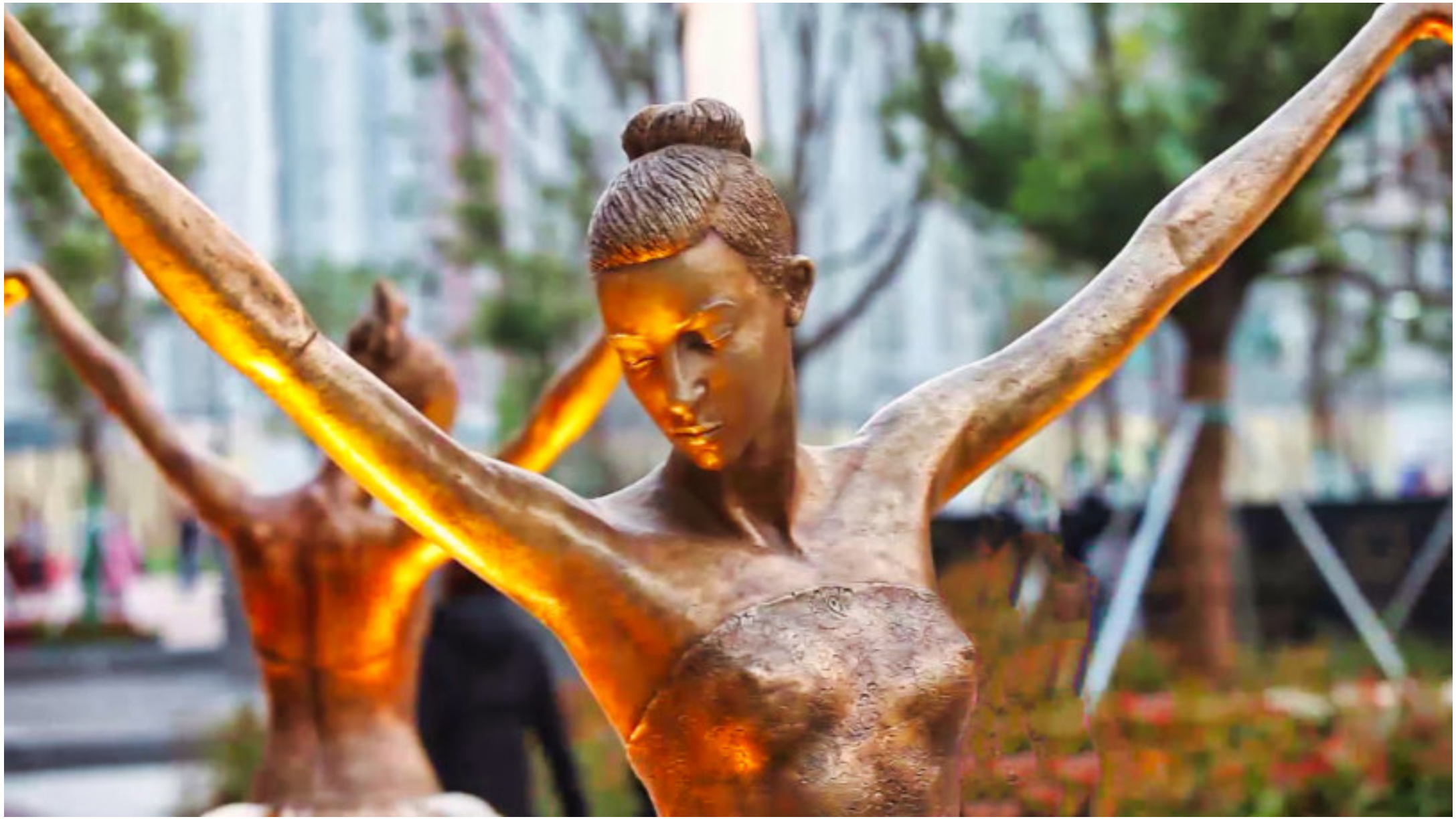

De sculpturen van Chodakowska raken harten - over de hele wereld, van Europa tot Azië, onafhankelijk van culturele achtergrond.
Ze belichamen de dromen van de vrouwelijke ziel, haar verlangen naar geluk en liefde, het hoogste goed in elke tijd en op elke plaats over de hele wereld.

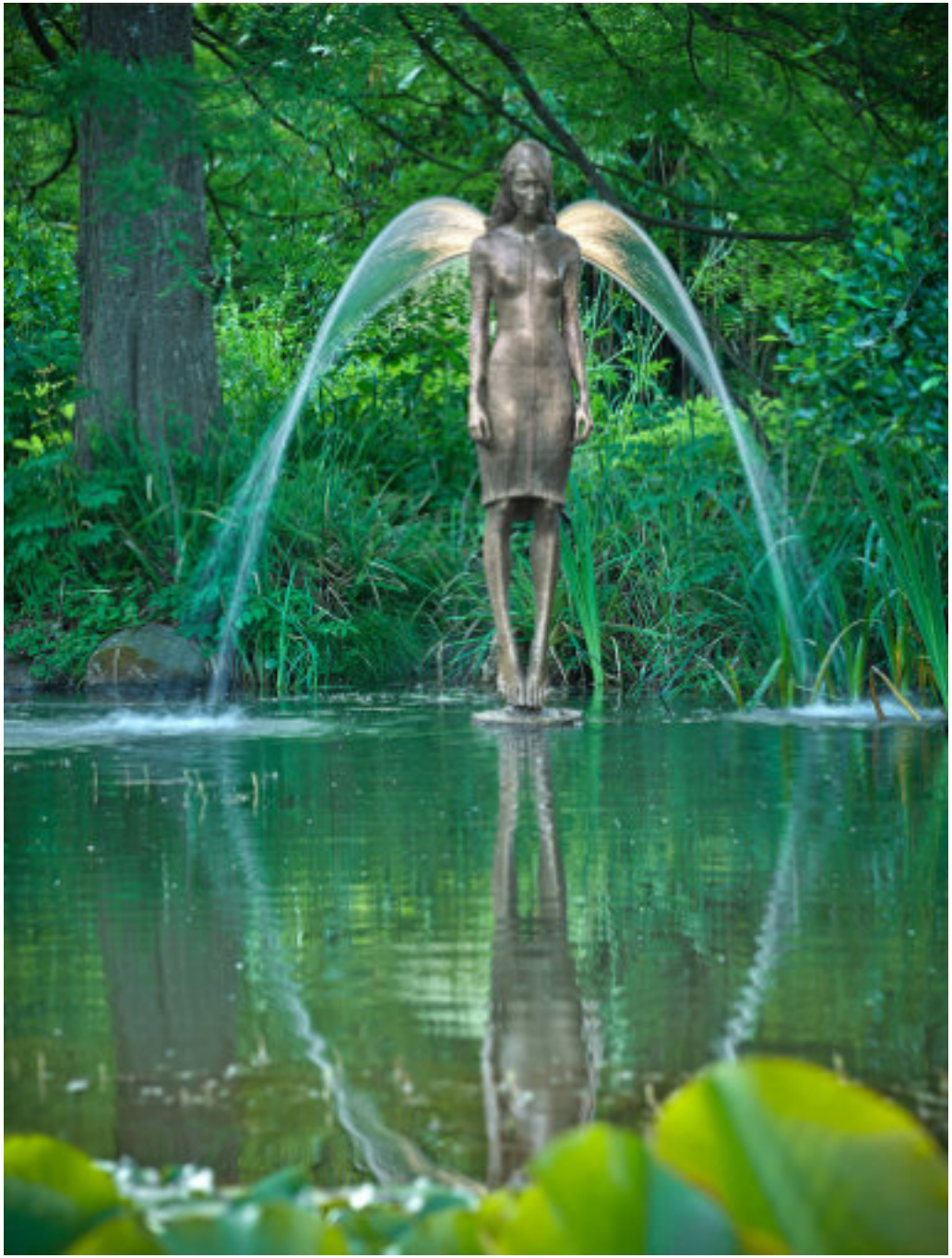

www.skulptur-chodakowska.de
https://www.youtube.com/watch?v=Hvcpei2f1LQ

De sculptuur op zich is al een prachtige kunstwerk, maar de combinatie met het water maakt ze tot unieke fonteinen. Net zoals we ons een wereld zonder rivieren, vijvers en meren niet kunnen voorstellen, kan niemand die de fontein sculpturen van Małgorzata Chodakowska heeft gezien, zich voorstellen dat hun eeuwige water opdroogt.

Water wordt de rok van de balletdanser, de waaier van de Spaanse dame. Het geeft de engelen hun vleugels, het zwaait met een vlag die doorschijnend is als een regenboog en wordt de snaar van het verliefde harpspelers instrument.

Het vloeit als de tranen, vergoten voor degenen die ons hebben verlaten. Net zoals het tussen de handen van de geliefden stroomt, als liefde, waaruit geluk wordt gemaakt, rechtstreeks van het ene hart in het andere.

De diepe gevoelens die deze waterkunstwerken oproepen, zijn zo fundamenteel menselijk dat ze voor niemand vreemd zijn. Het kleinste beetje passie voor het leven is genoeg om een vonk van deze kunstwerken naar je toe te laten vliegen, om het kind in jou wakker te maken, dat in de fontein wil spelen en zich wil verfrissen in hun heldere water. Was het stof weg waarmee de drukte van het dagelijks leven je heeft bedekt... en lach, want de wereld is mooi !

De sculpturen van Chodakowska raken harten - over de hele wereld, van Europa tot Azië, onafhankelijk van culturele achtergrond. Waarom? Omdat ze mooi zijn. De vrouwen in deze sculpturen zijn niet in de eerste plaats verleidelijk, een klein beetje maar, en dat niet vanwege hun naaktheid.
Ze belichamen de dromen van de vrouwelijke ziel, haar verlangen naar geluk en liefde, de hoogste goederen in elke tijd en op elke plaats over de hele wereld.

Passe Partout Kunstmagazine bedankt Małgorzata voor Haar medewerking.

https://www.youtube.com/watch?v=o6zKYPmzNqM

Loes Botman

De prachtige aandoenlijke mussen pastels zijn van Loes Botman

Geboren en getogen in een klein dorp in West-Friesland, speelde de natuur en alle dieren om haar heen een grote rol in het leven van schilderes Loes Botman.
In de volgende editie van Passe Partout meer over het werk van deze bijzondere vrouw.

Samen
2012
34x29 cm
pastel
Loes Botman

Alle mussen moeten dood !

De bizarre Chinese mussen campagne, was één van de eerste actiepunten van Mao Zedong's
'Grote sprong voorwaarts' (1958-1962).

Mussen aten graan en beroofden zo het volk van zijn voedsel. Daarom moesten mussen (net als vliegen, ratten en muggen) uitgeroeid worden.

Heel het Chinese volk werd gemobiliseerd.
Alle middelen werden aangegrepen om de mussen te verdelgen.
Voor de mussen jacht werd er alleen al in Nanjing binnen twee dagen 330 kilo buskruit doorheen werd gejaagd.

Een andere beproefde techniek was massaal met potten, pannen en geïmproviseerde vaandels de straat op te gaan om zoveel lawaai en onrust te veroorzaken dat de mussen van stress en uitputting dood uit de lucht vielen.
(een mus kan namelijk niet langer dan een kwartier vliegen)

Twee biljoen mussen doodgemaakt. Rond 1960 balanceert de mus op het randje van uitsterven

De stad Shanghai alleen al rapporteerde trots dat er in één campagneperiode maar liefst 1.367.440 dode mussen werden geteld.

Het is moeilijk in te schatten hoeveel vogels er in totaal afgemaakt werden, maar ramingen lopen al snel op tot twee biljoen.
De meerjarige campagne was in ieder geval zo succesvol dat rond 1960 de mus in China op het randje van uitsterven balanceerde.

Sprinkhanen vraten de oogst op, daarin niet gehinderd door de mussen want die waren al eerder afgeslacht

Dat mussen behalve granen ook insecten aten, realiseerde de partijleiding zich pas nadat het land geteisterd werd door hongersnood, veroorzaakt door mislukte oogsten vanwege insectenvraat en sprinkhanenplagen.

In 1960 werden uit de bevriende Sovjet-Unie in het geheim en met grote haast 200.000 levende mussen aangevoerd, maar toen was het al te laat.
Maar de mensen gingen niet snel of gemakkelijk ten onder. Documenten melden enkele duizenden gevallen waarin mensen andere mensen aten.

Ouders aten hun eigen kinderen op Kinderen aten hun eigen ouders

Duizenden mensen werden vermoord om dat zij zich uitspraken tegen de regering.
Het onderwerp dat bekend is geworden als
'de Grote Hongersnood' is meer dan 50 jaar later nog steeds taboe in China.

De gevolgen van ‘de grote sprong voorwaarts’ hebben aan ongeveer 43 miljoen mensen het leven gekost

Misschien wel het meest tragische aspect is dat de meeste van die doden onnodig waren.

Hoewel de velden leeg waren, bevatten enorme graanpakhuizen genoeg voedsel om het hele land te voeden - maar de regering heeft het nooit vrijgegeven.

Mus nog steeds de pineut.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1964/97:
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de E.U. Commissie (9 juni 1997).

Betreft: Invoer van ingevroren mussen uit China in de Europese Unie.

Op 28 januari 1997 confisqueerde een douanecontroleur in de haven van Antwerpen een container die per vrachtwagen naar Nederland vervoerd moest worden.

Inhoud van de container: in totaal 1.236.000 geplukte en diepgevroren mussen voor een tegenwaarde van 3.300.700 BF.

Noch de handel noch de in- of uitvoer van mussen (Passer montanus) zijn geoorloofd

Toch worden alleen al naar Belgie jaarlijks ongeveer 6.000.000 exemplaren van deze vogelsoort vervoerd.

België dient voornamelijk als transitoland

Hoofdafnemers van de ingevroren vogels zijn Italië, Spanje en Portugal, waar deze dieren als delicatesse duur verkocht worden en in de gastronomie ter consumptie worden aangeboden.

De youtube video gaat over het uitroeien van de mussen .

https://www.youtube.com/watch?v=_vlzdalrw0s

Twee musjes
2011
35x50 cm
Pastel
Loes Botman

Gezamenlijk
2015
90x150 cm
pastel
Loes Botman

loes botman pastels

https://loesbotman.nl/

Flavia Lovatelli

Mixed media artist

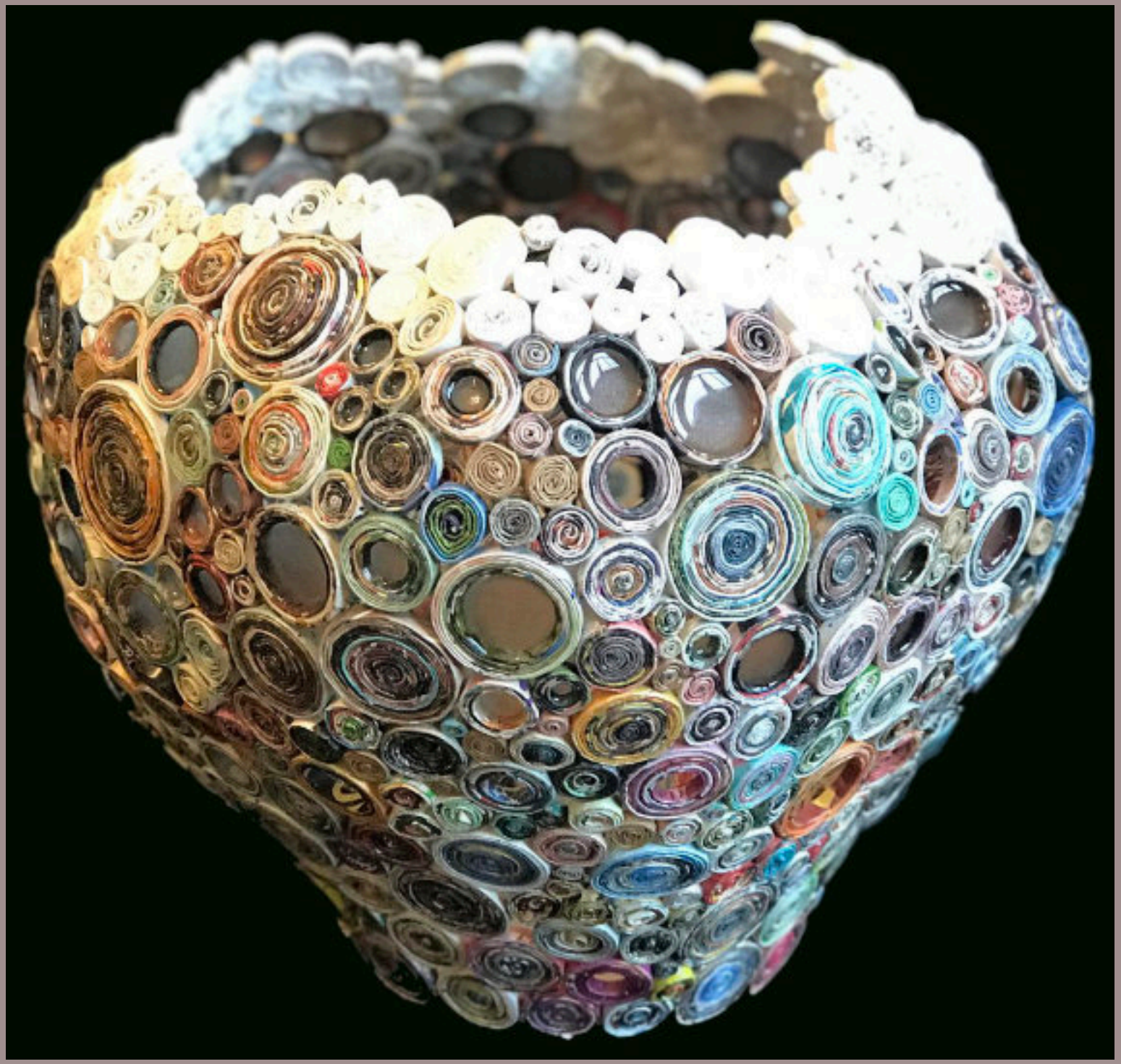

Chasing Dreams II

Flavia Isabella Lovatelli.
Mixed media kunstenaar

'Ik ben geboren met een creatieve ziel

papier is altijd mijn eerste en ware liefde geweest'

'Ik ben een milieuvriendelijke, duurzame kunstenaar gevestigd in Columbia, South Carolina. Mijn werk is gemaakt van stroken gerecycled papier die zijn verzameld uit tijdschriften, flyers en papieren die ik in mijn dagelijks leven tegenkom. Als duurzaam kunstenaar probeer ik anderen aan te moedigen om te recyclen.

Mijn koralen, egels, geodes en sporen, vertellen over de schade die afvalvervuiling aan de aarde toebrengt, en de wens om elke mens die ik ontmoet betere levenspraktijken bij te brengen.

Coiling (= spoelen maken) is een zeer vervelend en tijdrovend proces, het kost ontelbare uren om voldoende spoelen in de verschillende vormen te snijden, rollen, oprollen en verder te manipuleren; spoelen, stekels, kegels, koepels, tentakels en dennenappels om meer substantie te creëren. Het is een werk van liefde, een bewijs van mijn passie voor mijn werk en onze planeet.

Elk stuk begint met een vluchtig idee dat bij toeval ontstaat

Mijn manier van denken is geprogrammeerd om te denken aan papier, circulaire spoelen en de natuurlijke evolutie van het gebruikte product. Als een puzzel evolueert de compositie stukje voor stukje. Ik blijf mogelijke elementen snijden, rollen en anderszins manipuleren, beslissingen nemen over wat werkt en wat nodig is om de compositie, balans, beweging en groei te voltooien.

Moment Of Liberty

Ik ben geboren met een creatieve ziel. Ik heb ooit van alles en nog wat gered en gerecycled en vond het geweldig om het opnieuw uit te vinden.

Hoewel ik met veel gerecyclede materialen heb gewerkt, is mijn eerste en grote liefde papier.
Ik heb elk stukje papier gered dat op mijn pad kwam sinds ik een kind was, erop tekenen om het later weer te gebruiken voor collagewerken.

Het leven van een kunstenaar, is een evolutie van dingen. Alles inspireert, leidt af, leidt om of stuwt ons vooruit. Soms komt het op gang en soms vertraagt het. Soms is het met een vreemde omweg, maar uiteindelijk kom je op de plek waar je hoort te zijn. In mijn geval ging het er altijd om een nieuwe betekenis te vinden voor een oud afgedankt ding, het een nieuw leven te geven in de vorm van kunst.

Obstakels/uitdagingen

Niets in het leven is een vlotte weg, althans niet in mijn ervaring. Hoewel mijn leven een soort van achtbaan was, was mijn artistieke roeping het enige dat constant was. Kunst of creativiteit was gedurende mijn hele leven aanwezig, niet als een carrière, hoor, maar meer de roeping die het is. Ik ben nooit gestopt creatief te zijn.

Kunst heeft geen plaats in het leven van sommige mensen.

Mijn strijd was om mijn kunstenaar zijn zelf te omarmen op een plek waar kunst niet werd begrepen, het was niet mijn kunst in het bijzonder, het was dat kunst geen plaats heeft in het leven van sommige mensen en dat is waar ik naar buiten kwam.

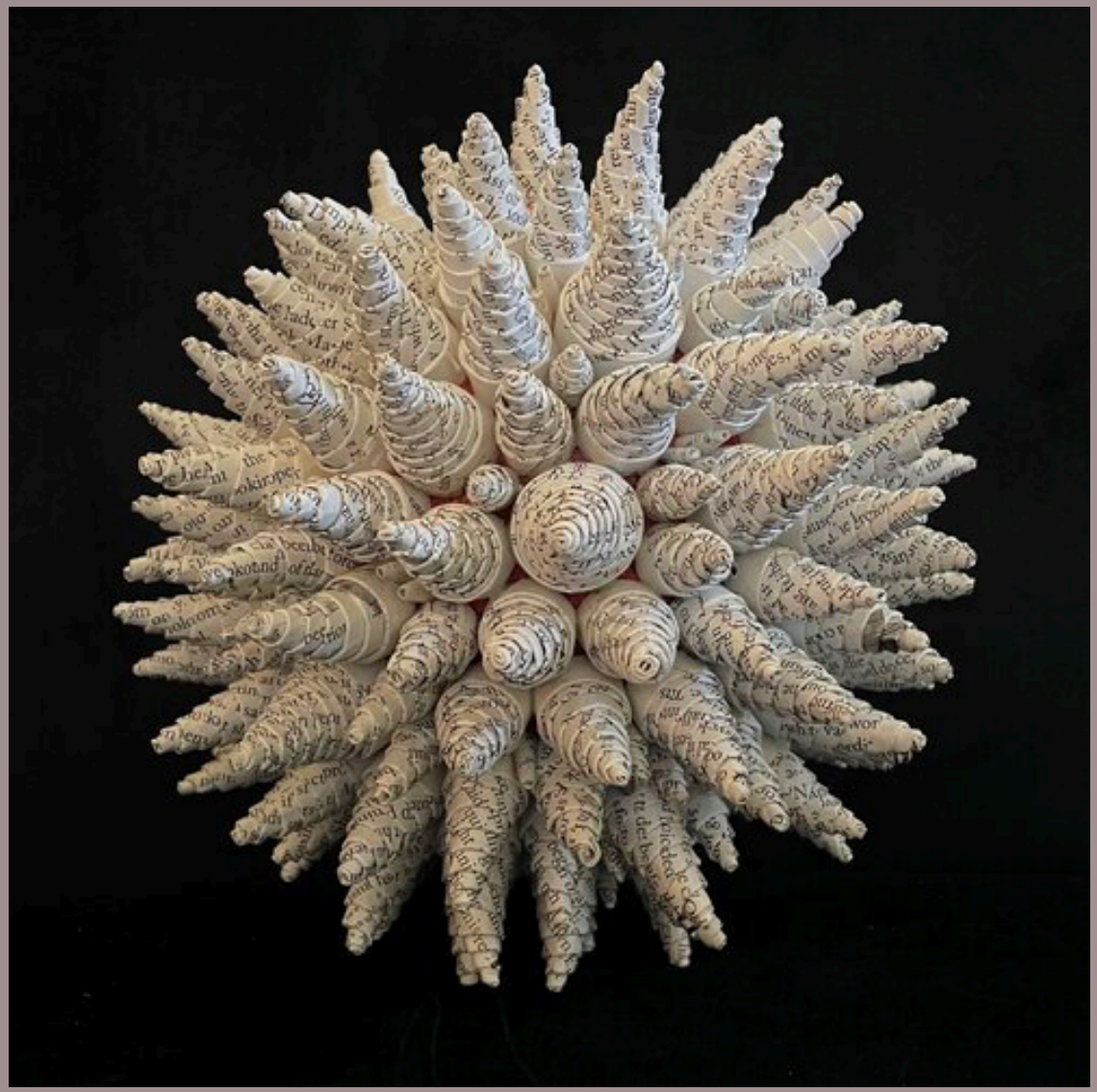

Spore XCV

Spore CXLVIII

Wat je niet doodt, maakt je sterker... dat is waar in alle opzichten, volhardend door dik en dun is wat ieders vaardigheid verfijnd, op welk gebied dan ook.

De strijd die ik moest doorstaan, is doorgaan als kunstenaar terwijl ik een fulltime baan had en alleen vier kinderen opvoedde. Elk van die dingen was op zich al veel werk.

Ik had 3 banen. Ik werkte gemiddeld 60 uur per week voor het Amerikaanse bedrijfsleven, om alleen thuis te komen en voor mijn gezin te zorgen met het gebruikelijke, koken, schoonmaken, huiswerk enz.

Voor mijn artistieke inspanningen moest ik het werk en de gelegenheid zelf creëren, want waar ik woonde, was geen ruimte voor kunst. We hadden geen galeries, geen kunstmusea en geen kunstevenementen totdat ik ze creëerde.

Mijn werk

Ik verzamel papier en andere materialen, maar vooral papier; tijdschriften, winkelbonnen en sommige boeken. Ik snij het papier en rol het in rollen en pennen om ze in sculpturen te assembleren of op mijn schilderijen aan te brengen. Daar sta ik bekend om en om de verschillende installaties die ik heb gemaakt. Ik ben trots op al mijn werk, totaal verschillend van elkaar. Het enige wat hen bindt is dat alles wat ik doe volledig gemaakt is van gerecyclede materialen.

Lief zijn voor jezelf

De belangrijkste les die ik tijdens mijn reis heb geleerd, is lief te zijn voor jezelf. Alles wat iets waard is, is niet gemakkelijk, maar de liefde ervoor zal je op de been houden en laten groeien.

Spore LXXXII

Wanneer je een expert ontmoet, zorgen ze ervoor dat hun werk er gemakkelijk uitziet, dit komt omdat door de jaren van oefening hun geest en handen zo gewend zijn geraakt aan het uitvoeren van de taak dat het er naadloos uitziet.

De realiteit is dat we allemaal duizenden uren moeten werken om dat te laten gebeuren. Dus wees geduldig…

Mijn werk is in talloze shows geweest en het heeft verschillende prijzen gewonnen, waaronder Best in Fiberarts op de Philadelphia Museum Craft Show 2021, ik neem deel aan de Smithsonian Craft Fair en de Philadelphia Museum Craft Shows 2022.
Sinds 2016 ben ik ook vertegenwoordigd op veel nationale en regionale Shows'.

www.flavia-lovatelli.com

https://www.instagram.com/flovatelli/

https://www.twitter.com/flavialovatelli/

https://www.facebook.com/flovatelli/

Passe Partout Kunst magazine bedankt Flavia voor haar medewerking.

Spore CVIII

Flavia met haar Savannah poes Mimi. Savannah-katten werden in 2001 een geregistreerd ras. Flavia zegt dat Mimi erg sociaal is en graag buiten is en graag gaat wandelen. Ze speelt apporteer, rent snel als een cheeta door het huis en reageert op een fluitje.

Ennio Drost Dansmaker en Dichter

Kleine broer is de schrijversnaam waaronder ik mijn poëzie publiceer.

www.dance-ennjoy.nl **kleinebroerschrijft@hotmail.com**

Foto: Melody Drost

Foto: Melody Drost

'Duizend en één lagen

'Als je wat wilt weten
Moet je dat durven vragen
Want ik heb net als een roos
Duizend en één lagen
Maar of ik antwoord geef
Dat is en blijft aan mij
Ik ben ook kwetsbaar
Gebroken net als jij
Maar als ik durf te delen
Van mijn kwetsbaarheid
Gebeurt vaak juist het wonder
Dat ons samen bevrijd
Van al die vele vragen
Van innerlijk verdriet en pijn
Onthoud jij bent onmisbaar
Jij bent en hoort hier nu te zijn
Dus straal maar als een roos
Met duizend en één lagen
We zijn samen het allermooist
Als we elkaar in het licht blijven dragen'

TADEUSZ - Het leven als spektakel

Locatie: Gorssel
t/m zondag 2 oktober 2022

Museum MORE toont als eerste in Nederland een groot overzicht van de Duitse schilder Norbert Tadeusz(1940-2011)

Bekend en geroemd in eigen land is zijn reputatie daar buiten veel minder doorgedrongen. Ruim tien jaar na zijn overlijden wil MORE Tadeusz daarom eren met een museaal podium voor zijn krachtige schilderkunst.

Museum MORE
Hoofdstraat 28
7213 CW Gorssel
T +31 575 760 300

info@museummore.nl
www.museummore.nl

Kristian Tsvetanov is kunstenaar, hij woont en werkt in Sofia - Bulgarije. Geschiedenis en schilderen zijn grote passies die hij graag combineert.

Sinds de inval door Rusland in het nabije Oekraïne is ook zijn leven veranderd.

Dat inspireerde hem tot het maken van een 4-tal schilderijen.

De kunst van oorlog en oorlog in de kunst

kristiantsvetanov2@gmail.com

https://www.artstation.com/kristian_augustus

Jaren geleden hoorde ik een quote uit een film, waarin in een gesprek tussen schoolvrienden een van hen zegt:
‘Wiskunde is mijn favoriete vak’.
De anderen raken verbijsterd en vragen ‘Maar waarom?’. En het antwoord was een citaat dat ik nooit zal vergeten:

'Omdat het in elke taal hetzelfde is’

Sindsdien ben ik vaak gaan denken dat het hetzelfde was met kunst.
Waarom zijn mensen in de eerste plaats begonnen met het maken van kunst ?
Waarom maakt of kijkt iedereen naar kunst ?
Waarom doen zoveel mensen eraan mee, waarom haten ze het of genieten ze ervan ?
Wat is er zo bijzonder aan kunst dat mensen er duizenden en duizenden jaren nog steeds niet mee stoppen ?

En het antwoord is hetzelfde - het is omdat kunst niet slechts één taal heeft, het heeft geen enkele barrière.

Kunst kan in elke cultuur spreken en alle soorten mensen beïnvloeden.

Het kan mensen laten creëren, het kan mensen dingen laten begrijpen, het kan ze laten nadenken over dingen die een eenvoudige taal nooit in woorden zou kunnen uitdrukken.

Kunst is voor iedereen en voor alle tijdperken.

Ik heb ook vaak nagedacht over wat het doel en de rol van kunst is.
Een paar maanden geleden dacht ik dat het belangrijkste doel van kunst is om eeuwige schoonheid te creëren en in te kapselen.

Maar toen kwam de invasie van Oekraïne, en ik realiseerde me dat kunst veel meer kan zijn.

Het kan een wapen zijn, een hulpmiddel, een motor die een agenda aanstuurt.

Ik realiseerde me dat kunstenaars niet alleen makers van schoonheid zijn. Ze zijn ook een van die mensen die in tijden van onrust boven de kreten van de menigte moeten uitstijgen en een boodschap moeten creëren die iedereen kan zien - door hun kunst.

Degenen onder ons die hun werken aan het publiek tonen, hebben de plicht jegens dat publiek - om hen een waarheidsboodschap te sturen en hen te laten nadenken over het dreigende gevaar waarmee we worden geconfronteerd.

Via bovenstaand schilderij wilde ik de walgelijke tweezijdige propaganda van het Kremlin publiekelijk tonen.

Het heet:

'Ik zaai de Dood, maar ik noem het Bevrijding'

Links:
Het tweede schilderij heet

‘Denazificatie’.

Daarmee wilde ik de Russische agenda verbeelden op een manier die geen enkele brutaliteit spaart. Ik wilde Poetin afbeelden zoals hij echt door iedereen zou moeten worden gezien - een afschuwelijke lijkachtige demoon, een gezicht van de dood, die vuur, bloed en lijden op zijn pad spuwt.

Links:
Het derde schilderij:

‘Pieta van het Kremlin’

Met dit schilderij wil ik de pijn en schuld verbeelden van de mensen in Rusland, zij die tegen oorlog, dood en verderf zijn. Degenen onder hen die van hun land houden en er trots op zijn, en die hun hart breken door het afschuwelijke gedrag van hun regering. Het zijn niet de mensen van Rusland die verantwoordelijk zijn voor wat er gebeurt. Het is alleen hun corrupte en criminele regering.

Onder:
Het laatste schilderij:

‘Bucha'

Genoemd naar het stadje in Oekraïne, waar een gruwelijk bloedbad werd gedocumenteerd. Als mensen in vredestijd sterven, moeten ze worden afgebeeld met bloemen en goede herinneringen.
Als ze in de oorlog omkomen, moeten ze worden afgebeeld in alle horror die ze hebben meegemaakt.

Dood in oorlog heeft geen zin.

Het is niet heroïsch en het is nooit iets dat ook maar enigszins positief moet worden gepresenteerd. Niemand zou ooit de dood moeten ondergaan vanwege politiek.

Z

Kunstenaar Paula Rego overleden

Paula Rego, de in Portugal geboren Britse kunstenares is op 87-jarige leeftijd overleden.

De schilder, die onlangs een overzichtstentoonstelling had in Tate Britain, kreeg bekendheid nadat zij in de jaren zestig samen met David Hockney bij de London Group had geëxposeerd. In de jaren daarna richtte ze zich in haar carrière op vrouwenrechten, en abortus in het bijzonder.

Opgegroeid in een bevoorrechte familie in Portugal onder de fascistische dictatuur van António de Oliveira Salazar, was Rego gefascineerd door sprookjes, en haar politieke schilderijen omvatten thema's als macht, bezit, jeugd en seksuele overtreding.
In 1998 leek het erop dat abortus in Portugal niet gelegaliseerd zou worden. Mede dank zij indringend werk van Rego die de aandacht vestigden op de gevaren van het illegaal maken van abortus, kwam er opnieuw een referendum in 2007.

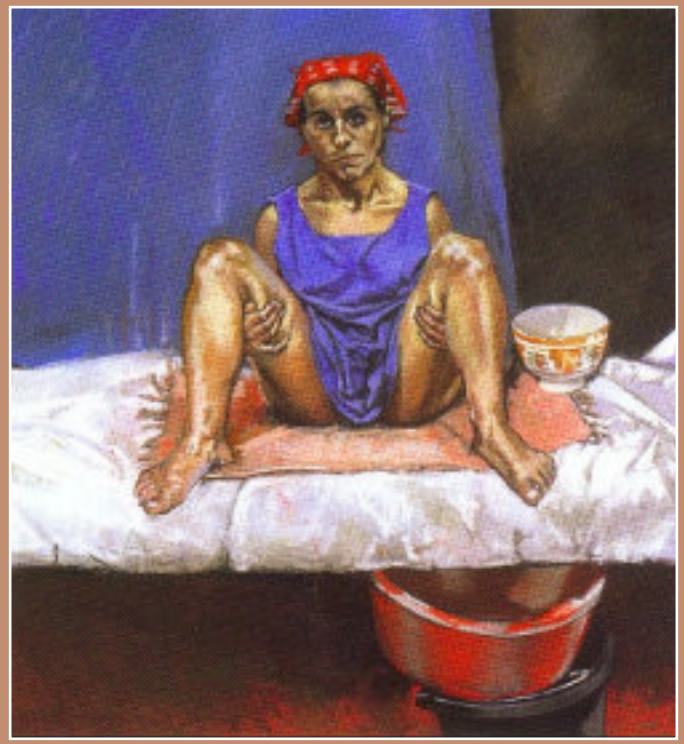

In een interview met The Guardian in 2019 zei Rego, die eerder had gesproken over haar eigen abortussen, dat "het illegaal maken van abortus vrouwen dwingt tot de achterbuurt oplossing”. Ze voegde eraan toe: “Ik doe wat ik kan met mijn werk, maar zowel mannen als vrouwen moeten hier tegen opgewassen zijn. Het treft ook mannen. Je wordt toch niet in je eentje zwanger ?'

Met schilderijen, pasteltekeningen en prenten geïnspireerd door folklore, werd Rego als eerste vrouwelijke kunstenaar verbonden aan de National Gallery, die haar positie als een van de grootste levende schilders en figuratieve kunstenaars van Groot-Brittannië wereldwijd verstevigde.
In 2010 werd ze door de koningin tot Dame (jonkvrouw) benoemd en beschreef de eer als een "grote erkenning”.

Passe Partout wijdde in editie 12.1
aandacht aan het werk van Paula Rego.

Brandstof

Galerie workshops webshop

Galerie Brandstof aan de Diefdijk 19 Leerdam, opende haar deuren op zaterdag 30 april. Elke maand exposeert een andere kunstenaar. Diverse disciplines komen aan bod. De ambitie van initiatiefnemer Rosa Cornelissen is mensen bewust maken van het feit, dat wanneer je met een open blik kijkt, je kunt laten verwonderen. De kunstwerken, die te zien zullen zijn bij Galerie Brandstof prikkelen mensen om beter naar de omgeving te kijken en daarin verscholen kunst te leren zien.

Momenteel exposeert Suzette Bousema haar werk ‘Super Organism’. Met dezelfde nieuwsgierigheid als een wetenschapper visualiseert Suzette Bousema milieuthema’s.
Door de schoonheid van wetenschappelijk onderzoek te visualiseren, wilt zij op een positieve manier bijdragen aan een reeds lopende milieudebatten. De expositie duurt t/m zondag 17 juli.

Galerie Brandstof is twee dagen in de week geopend.
De ene week op donderdag en vrijdag,
de andere week zaterdag en zondag.
Als de Galerie open is, is ook het terras met uitzicht op een natuurgebied geopend. Je kunt er terecht voor o.a. een heerlijk kopje koffie met gebak.
Voor de openingstijden kun je terecht op de website www.galeriebrandstof.nl.
Bezoek ook onze webshop waar verschillende kunstenaars hun werk verkopen.

Wil je zelf ook leren kijken en je creatieve vaardigheden ontwikkelen ?
Regelmatig geven kunstenaars workshops.
Zo start documentaire fotograaf Robin Butter haar expositie met een tweedaagse workshop, op zaterdag 6 augustus, met een opdracht in de natuur van omgeving Leerdam.

Super Organism - Suzette Bousema

Website: **www.galeriebrandstof.nl**

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt.

Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Een oud en krom deurtje van een locker, dat als een rode draad steeds weer op mijn werkbank terecht komt als ik in mijn voorraad kist en naar een nieuwe uitdaging zoek.

Met enkele staafjes (rond 8 mm) en het deurtje is de basis voor deze creatie gelegd. Het hoofd, zeg maar zijn neus, is een cilinderslot.

De ogen zijn kogels uit een oud lager; de staart is een stuk oud ijzerdraad.
Als ik naar het resultaat kijk denk ik aan een koe.

Al met al was het een heel arbeidsintensief project.

Ad de Rouw

e-Mail: derou023@outlook.com

Passe-Partout Kunstmagazine voorheen
Kunststof Magazine verschijnt 6 x per jaar.

Het digitale magazine is een gratis uitgave van
Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief.

Redactie Passe-Partout : Sylvia Bosch.
Lay-out & fotografie : Ton Swiderski.
Cover foto : Ton Swiderski

Het model op de de twee eerste pagina's van deze editie is het
Duitse Cosplay model: **Aisha**.
Instagram: **aisha_cosplay**

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken
voor de kunst.
Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers
organiseren zijn laagdrempelig zodat ze
toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven
doen hebben we vrienden nodig die met
10 euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend
worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

Het stadje Leerdam - Nederland,
vestigingsplaats van Passe-Partout Kunstmagazine.
Zicht vanaf het recent geopende Stadspark op de stadsmuur en de
koepel van het Het Hofje van Mevrouw Van Aerden.
Foto: Antony Swiderski 2022.

Editie 12.4 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half Augustus

Kopy aanleveren vóór eind Juli 2022.

Redactie: sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van
Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website
van het Leerdams kunstenaars collectief:

https://passepartoutkunstmagazine.nl/Collectief2022/Welkom.html

Wist U dat er ook een Engelse versie van
Passe-Partout Kunstmagazine beschikbaar is.